

De Postrijder verschijnt s'ondersdags, s'donderdag en zaterdag.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, grootemarkt, 20, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 24 JULIJ.

De voorzichtigheid is de moeder der wijsheid. Achtervolgens voorschriften van wege den minister van binnenlandsche zaken, zijn de volgende onderrichtingen aan de gemeenten toegestuurd :

VOORZORG TE NEMEN TEGEN DE CHOLERA.

1 Alle overdaad in eten of drinken vermijden; 2 Zich onthouden van ruwe, zere of onrijpe spijzen te eten; 3 Zulk fruit, dat publiek verkocht worden, verbieden en in beslag doen nemen; 4 Binnen huize, geene stankverwekkende dieren houden, noch konijnen, noch kievissen, noch geiten, noch varkens, 5 Geene onpasselijke heden, vooral in den binn, veronachtzamen; 6 Al te groote gemoedsaandoeningen vermijden; 7 noch excess van blijdschap, noch excess van droefheid; 8 Alle bedorvene materialen van dieren of gewassen van de woningen te verwijderen; 9 De woningen doen witten met doornijkschen kalk; 10 Alle dagen 's middags de slaapkamer doen open zetten; 11 Aan de woonvertrekken, kerken, scholen en andere publieke plaatsen dikwijls versche lucht doen geven; 12 Alle afscheidsels die het verlichten der plaatsen kunnen hinderen, doen weeren; 13 Alle stilstaande en stinkende waters, mesthopen, te digt bij de woningen, doen verdwijnen; 14 Zorg dragen dat de inwoners goed drinkbaar water hebben; 15 Vooral binst de hitte, geene koude dranken drinken; 16 Met schoon versch water gaten en waterleidingen kuischen; 17 Maken dat al de wegen binnen de gebouwen hoog en droog liggen; 18 Van nu af zullen de gemeente besturen in 't oog houden zekere liefdadige personen die, des noods als zieke opassers zouden kunnen aangesteld worden; 19 Kleeding of beddinstukken van personen die van die ziekte zouden geleden hebben of gestorven zijn, doen ontsmetten, wasschen en kuischen; 20 Zoohaast de geduchte ziekte zou ontstaan, daar dadelijk kennis van geven aan den Voorzitter der provinciale Commissie van geneeskundig toezicht, en aan den arrondissement-Kommissaris.

Tijdingen van den oorlog.

De wapenstilstand van vijf dagen welke tusschen de twee strijdende machten aangegaan is, is verleden zonlag begonnen en zal toekomende donderdag eindigen, in geval er geene verlenging aan den wapenstilstand wordt gebracht.

Men schrijft uit Weenen, 21 Julij: (Officieel) Gisteren 's middags is de italiaansche vloot, samengesteld uit 23 vaartuigen, waaronder 12 gekurasseerde fregatten, nabij het eiland Lissa, door het oostenrijksche eskader aangetast.

Gedurende het gevecht is er eene groote gekurasseerde fregat *Ferdinand-Maximiliaan* in den grond geschooten; eene andere italiaansche fregat is in de lucht gesprongen. Er is niemand van die beide vaartuigen kunnen gered worden.

Het oostenrijksche linesschip *Kaiser*, door vier italiaansche gekurasseerde fregatten omsingeld, heeft een derzelve doen zinken en de drii andere teruggeslagen.

De *Kaiser* verloor zijn fokkemast, zijne hoogspruit en had 22 dooden en 82 gekwetsten.

Het oostenrijksche eskader is volkomen ingericht om te kunnen strijden; zijne avarij is niet zeer aanzienlijk. Na een gevecht van verscheidene uren is de italiaansche vloot teruggeslagen en wordt thans vervolgd. Lissa is volkomen van den vijand bevrijd.

Florence, 21 Julij. (Officieel) De volgende depeche is uit het kanaal van Lissa, gedagtekeud 20 Julij, ontvangen:

« Dewijl het oostenrijksche eskader zich niet vertoofd heeft, gelijk men in den avond van den 18 had aangekondigd, hebben gisteren eenige onzer vaartuigen de haven St-Joris geforceerd.

De ontschepping was dezen morgen begonnen, toen het wachtschip de nadering van het vijandelijk eskader aanduidde.

De italiaansche vloot trok het vijandelijk eskader te gemoet en het gevecht begon.

« De admiraal Persano beischeite zijne vlag op de *Affondatore* en wierp zich vooruit tegen het oostenrijksche eskader, te midden van het geschut der artillerie en der werptuigen.

» Het vijandelijk admiraalschip had zijnen achtersteven verloren en anderen avarie geleden. » Het gevecht was zeer woedend.

» Wij hebben het gekurasseerde vaartuig *Re d'Italia* verloren, dat in het begin van den slag den schok des vijands onderstond.

» De bemanning werd grootendeels door de fregat *Emmanuele* opgenomen.

» Het gekurasseerde kanonneerschip *le Palestro* is in brand geraakt. De bemanning en de bevelhebber hebben geweigerd hetzelfde te verlaten. Het schip is in de lucht gesprongen onder de kreten van: *Leve de Koning! Leve Italië!*

» Er is niet een ander schip verloren of in de handen des vijands gevallen.

» De admiraal heeft den aanval tegen het oostenrijksche eskader hernieuwd, hetwelk op *Lessina* is terug getrokken zonder onze schepen afte-wachten.

» De italiaansche vloot is meester van de zee-streken gebleven, waarin het gevecht is geleverd.

» De verliezen des vijands zijn zeer groot.

Frankfort, 21 Julij.

De pruisische troepen welke onze stad bezet hebben, zullen dezelve heden verlaten. Het gansche korps begeeft zich naar het zuiden.

De stad Frankfort zal eene nieuwe belasting van 25,000,000 guldens moeten betalen. Men zegt, dat de vertegenwoordigers der stad verklaard hebben dat zij buiten staat zijn dit te doen.

Keulen, 21 Julij.

De *Köln Zeitung* bevat eene telegrafische depeche uit Parijs, meldende, dat, volgens een mededeeling, uit de authentiekste bron voort-spruitende, het kabinet van Weenen heeft bevestigd in het voorstel van Pruisen, strekkende om die mogendheid buiten den duitschen bond te sluiten en over te gaan tot de herinrichting van die laatste zonder de medewerking van het Weener-kabinet.

Moskou, 20 Julij.

De *Gazette de Moscou* zegt, dat Rusland geene hoogaannde reden heeft om opofferingen te doen, om Oostenrijk op den rang van groote mogendheid te behouden; doch het moet zijne belangen beschermen, voor wat de mondingen van den Donau betreft.

De erkenning van den prins van Hohenzollern, als erfelijke soeverein, zou eene schending zijn van het traktaat van Parijs, ten nadele van Rusland en ten voorlede van Frankrijk en Pruisen.

Rusland heeft onbetwistbare rechten op het grondgebied, hetwelk thans onder den scepter van den prins van Hohenzollern is geplaatst, indien de sultan van zijne rechten afziet.

De zeeslag van Lissa.

De voorziene worsteling tusschen de oostenrijksche en italiaansche vloeten heeft plaats gehad op de Adriatische zee. Zij is rampspoedig uitgevallen voor de Italianen; hunne vloot is verslagen geworden en heeft veel geleden: een ander in de lucht gesprongen.

De vloot van den italiaanschen admiraal Persano telde 20 bodems, van dewelken twaalf gepantserden en 8 toebehoorende aan de oude marine des Konings van Napels. Het bombardement van Lissa, den 18 Julij, was nog al gelukkig uitgevallen voor de Italianen, hoewel eenige schepen daarbij veel geleden hadden, en het is opmerkelijk, dat de gepantserde schepen het meest beschadigd werden, ten gevolge der schokken van de bommen der kustbatterijen, en ze meer leden door de ontvoering en barsting van hunnen bouw, dan de anderen ten gevolge van de doorboring der kanonkogels.

De forten van Lissa hebben ook veel geleden door de beschieting; een daarvan, het St-Jorisfort, is in de lucht gesprongen, nadat deszelfs batterijen stuk waren geschooten; het poermagazijn van het andere fort is gesprongen. Die dubbele ontploffing heeft veel verwoesting te weeg gebracht, en Persano dacht den 19 reeds de haven van Lissa binnen te varen, of minstens het havenhoofd te vernielen met 2,000 man hand-dingstroepen, beschermd door het vuur zijner kanonnen.

Waarschijnlijk is de binnenvaart der gepantserde schepen niet gelukt, of konden geene stand houden na dat ze in de baai van St-Joris waren gekomen; zij konden geene troepen aan land zetten, hoewel de bezetting van Lissa grootendeels uit Italiaansch-Oostenrijksche soldaten bestond, die in het italiaansch geommandeerd werden.

In den morgen van den 20^{en} kondigden de de mastwachten der italiaansche schepen de nadering van het oostenrijksche eskader aan, welk zich naa het toneel van 't gevecht richtte.

De keizerlijke scheepsmacht, uit Pola gekomen,

telde maar tien of elf bodems, van dewelken slechts vijf gepantserden; dit is, overgens, geheel de marine welke Oostenrijk in de Adriatische zee bezit. Doch hun materiaal is armuud en schier nieuw; dappere en beheidge Dalmatiërs, matrozen van Istrië en Triëst bemannen die schepen. Zij worden aangevoerd door den grootsten oorlogsmannin Oostenrijk thans bezit, door den admiraal Thegethoff. Ware deze bekwaame admiraal een oppergeneraal ten lande geweest, wellicht hadde Oostenrijk in zijne geschiedenis de smartelijke dagteekening van Salowa niet moeten aanschrijven, en weinig Pruisen waren levend uit de bergpassen van Bohemen gekomen!

De zeeslag begon in den voormiddag van den 20 Julij. Perona gaf zijne bevelen aan boord der *Affondatore*. Thegethoff commandeerde op den *Ferdinand-Maximiliaan*. Na de eerste bewegingen, om goede standpunten te nemen, begon kanongedonder, en, mettegenstaande de groote overmacht der Italianen, zag men de italiaansche admiraalschip, dat, volgens krijsgewoonte, het eerste den strijd aanvaardde tegen het oostenrijksche admiraalschip, verhest den voorsteven en vliedt zijdelings weg, na een hardnekkigen strijd. Het gepantserd oorlogschip *Re d'Italia*, door de bommen verpletterd, woeld als in twee brokken gerukt, overal, en zinkt ter plaatse met man en muus. Eindelijk de kanonneerboot *Palestro*, een ander gepantserd schip, geraakt in brand en springt in de lucht. De telegramen uit Florence zeggen, dat de bemanning en de aan boord zijnde troepen in de lucht vlogen, onder de kreten: *Leve de Koning! Leve Italië!*

Dit is gewis zeer heldhaftig doeh wat te sterk om er geloof aan te geven!

De wapenschorsing van vijf dagen. — Vredesvoorwaarden. — Hoop op vrede.

De fransche *Moniteur* heeft gisteren de gewichtige tijding bevestigd, dat de Oostenrijksche regering kennis heeft gegeven dat zij het voorstel van Pruisen aanvaardt, strekkende om zich, wederzijds, gedurende vijf dagen te onthouden van allen vijandlijken akt, en het lof van Weenen, binnen dat tijverloop, deszelfs aanvaarding of verworping der voorgestelde vredesvoorwaarden zal doen kennen.

Gedurende de dagen der wapenschorsing, blijven de oorlogvoerende partijen hunne standpunten behouden; niets meer; zij staken alle krijsgespreke op hare voorste strijdlijnen, welke voorposten onbeweeglijk moesten blijven; zij lossen geen enkel schot. Maar achter de strijdlijnen, doen ze wat ze willen; ze mogen zich verplaatsen, troepen saambopen, zich bevoorraden en bewapenen.

In langduurende wapenstilstanden worden somtijds voorop bepalingen gemaakt om de standpunten der wederzijdsche legers te wijzigen, waarbij zekere afscheidingen met aandoening van groote wegen, rivieren of anderszins. In het onderhavige geval, kan de wapenstilstand van vijf tot vijf dagen verlengd worden, bijaldien men het noodig acht de voorwaarden te nemen eens wapenstilstands voor den tijd van eene maand.

Er zijn verschillende geruchten in onloop over den inhoud des vredesvoorwaarden, in dezen oogenblik al Oostenrijks onderzoek onderworpen. Zie hier de grondslagen, welke in de diplomatische kringen beschouwd worden als het minimum der eischen van Pruisen, en in hoofdzaak overeenkomen met het program opgegeven door de *Provinciaal Correspondenz* en de *National Zeitung* van Noord-Duitsland.

Pruisen zou de Elbe-herzogdommen bij zijne land inlijven, benevens het zuiderlijke deel van Hannover en Keurhesen, om derwijze tusschen al zijne gewesten eene breede gemeenschap daar te stellen.

Al de staten, ten noorden der rivier den Mein gelegen, zouden een afzonderlijk Bondgenootschap vormen, over hetwelk Pruisen ten eenewijge dag het voorwitterschap heeft; dat het alleen in 't buitenland vertegenwoordigt, en welks krijgsmachten, op dezelfde voet als het pruisische leger ingericht, ook onder zijn opperbevel zijn geplaatst.

De Staten, ten zude van den Mein gelegen, zouden vrij zijn om onder elkander een ander Bondgenootschap te stichten. Het zal hun niet verboden zijn om Oostenrijk, onthoofte van deszelfs duitsch grondgebied, in den Bond toe te laten.

Bijaldien de twee Bondgenootschappen onder elkander betrekkingen willen aanknoopen voor de gemeenschappelijke zaken, bij middel ener vereeniging van voltmachtigden, of eens Rijksdags zal het voorzitterschap toebehooren aan Pruisen. De stemmen zullen derwijze verdeeld

worden, dat de Noorderbond tien, en de Zuiderbond maar zes stemmen zal bezitten.

Oostenrijk zou al deszelfs huidige grondgebieden blijven bezitten, uitgezonderd Venetië.

Zijn de opgaven juist, dan bewijzen ze een begin van toegevendheid door Pruisen, welk eerst Oostenrijk geheel en al buiten den Duitschen Bond wilde sluiten; men wil te Berlijn nu Oostenrijk maar scheiden van Noord-Duitsland en eene fleur opentaten aan den medelinger, opdat hij ongemerkt in Zuid-Duitsland weder terug kunne komen.

Het verschillende karakter der beide Bonden springt dadelijk in 't oog; die van 't Noorden zou eene waarachtige Unie zijn, in dewelke al de andere Staten, ten voorlede van Pruisen, afstand doen van hunne onafhankelijkheid, vrije beweging en houder derbaarste rechten van Soevereiniteit; het is eene opslorping, in afwachting eener bepaaldelijke aan echning.

De zuiderlijke Bond zou eene soort van federatieve Staat zijn, aan elk der landen zijn zelfbestaan en eigen wetgeving latende.

Eene hartroerende geschiedenis.

Een korrespondent van den *Temps* zendt uit Baden het volgende, hetwelk zeer goed den broedermoordenden oorlog afschetst.

« Na den bloedigen veldslag van Trautenau, waarin het oostenrijksche korps van generaal Gablenz, niet zonder moeite erin gelukt is, gedurende eenige uren de pruisische troepen tegen te houden, welke uit Silezie kwamen, werd er eene kompanie van het 27^{en} pruisische linie-regiment gezonden, om de oostenrijksche gekwetsten af te halen.

» Toen de soldaten op de plaats aankwamen, alwaar het gevecht het hevigste was geweest, vonden zij een oostenrijksch opper-officier, op den grond uitgestrekt. De pruisische officier naderde hem en herkende in den gekwetste den gewezen gouverneur van Rastatt, den brigadegeneraal von Schultze.

» Eenige maanden te voren voerde de kolonel von Schultze het bevel over de gezamenlijke oostenrijksche en pruisische contingenten in den oorlog tegen Denemarken; hij had hetzelfde 27^{en} pruisische regiment onder zijn bevel, wiens kogels hem wellicht te Trautenau getroffen hadden.

» Ter gelegenheid zijner benoeming tot den graad van brigade-generaal, had hij pruisische en oostenrijksche officieren op een banket vereenigd en men had op hetzelfde eenen toast aan de *eendracht van Duitsland* gebracht — en thans wierp de pruisische *eendracht* dien dapperen soldaat op eenen hoop lijken; doorschoten met eenen kogel van zijne vroegere wapenmakers!

» De officier, die het bevel voerde over het detachement, haaste zich zijnen kolonel, M. von Schmachling, te verwittigen; deze kwam met de officieren van het pruisische regiment toegesnel; hij wierp zich naast den stervende neer en drukte hem in de armen.

» De beide officieren, wier soldaten op elkander hadden geschoten, noemden elkander broeders, drukten elkander hertelijk de hand, en de oostenrijksche generaal gaf den laatste snik; de pruisische officieren omringden hem blootshoofds en met de oogen vol tranen. Het gansche regiment, ten minste dat wat er van overbleef, deed aan den vijandlijken generaal de laatste eer bewijzen, en loste drij silvos op zijn graf.

» Het muziekkorps van het 27^{en} regiment, hetwelk meer dan eens te Rastatt voor M. von Schultze defilerende, het oostenrijksche nationale hymne had gespeeld, speelde thans voor het gapende graf, hetzelfde lied, op een slagveld, waarop de Pruisen zoo even hunne oostenrijksche broeders hadden vermoord!

» Verschrikkelijke burgerkrijg! voegt de pruisische officier erbij, welke den brief geschreven heeft, waaraan ik deze inlichtingen ontleen. Hoevele jaren zullen er verlopen alvorens Duitsland de wonden zal geheeld hebben, welke er door de heerschzucht van eenen minister aan dit volk gemaakt zijn? »

Op de paardenmarkt van Julij die gisteren maandag te Tongeren gehouden is, waren 3890 paarden te koop gesteld.

— Het schijnt thans dat het zoo berucht geworden naaldegeweer is uitgevonden door wijlen M. Montigny, oom en voorganger van den brusselschen wapenmaker van dien naam. Destijds was M. Brialmont minister van oorlog en het nieuwe geweer werd het helgische gouvernement aangeboden; doch de mitvinder had het van alle invinders; hij werd bekeerd afgewezen, zelf zonder dat men hem wils aanhooren.